

тѣхъ, които сж стояли на чело на опълченскитѣ дружини прѣзъ 1877—1878 година.

и) Скулптурни групи, сюжетитѣ на които ще бждатъ заимствувани отъ епохата на възстанията и героическитѣ подвизи на опълченцитѣ при Ст.-Загора, Шипка и при Шейново.

Отъ всички български инженери и архитекти, само деветъ души сж се отзовали на поканата на тоя конкурсъ и на врѣме сж изпратили своитѣ прѣдварителни скици — подъ девизитѣ: „Звѣзда“, „Милинъ Камъкъ“, „Раковски“, „Влахенрски врата“, „Палитра“, „Мирко“, „Festina lente“, „Шейново“ и „Антимосъ и Изидоръ“.

За оцѣнката на тия проекти е било опрѣдѣлено особено жури, състава на което е билъ почти сжщия, както и този по конкурса на паметника „Царь-Освободителъ“, съ тая само разлика, че тримата скулптори-академици сж замѣнени съ архитектитѣ: Александъръ Никоноровичъ Померанцевъ, професоръ по архитектурата въ Петербургската академия на изящнитѣ изкуства, Христо Ковачевски, държавенъ архитектъ въ Варна и Н. Нешовъ, градски архитектъ въ Видинъ и вмѣсто архитекта г-нъ Н. Лазаровъ, който е взелъ участие въ тоя конкурсъ, сж влѣзли членоветѣ на комитета Маринъ Василевъ и Борисъ Шатцъ.

Журито въ тоя съставъ се събра на 25-й септемврий м. г. въ малката зала на Народното събрание, гдѣто бѣха изложени конкурснитѣ проекти и Негово Прѣвъзходителство, руския дипломатически агентъ и генераленъ консулъ г-нъ Юрий Петровичъ Бахметевъ е отворилъ заседанието съ слѣдната тържествена рѣчь: